

РЕШЕНИЕ

№ 1275

гр. София, 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **11957** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. С. Д., чрез проц. представител адв.Б. М., против Решение от 26.10.2021г. на СРС, 13-ти състав, НО, постановено по НАХД № 13915/2018г. С Решението е потвърдено Наказателно постановление № 18-4332-012961/10.07.2018г. на началник отдел ПП към СДВР, с което на жалбоподателя е наложено наказание „глоба“ в размер на 2000.00 лева и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца“, за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП, както и на основание чл.183, ал.1, т.1 пр.2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10лв. за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП. В касационната жалба се сочи, че въззивният съд неправилно е оценил доказателствата, достигнал до извод за шофиране след употреба на алкохол, поради което потвърдил НП, което е нарушение на материалния закон, тъй като в ЗДвП липсва санкция за пребиваване в спряло МПС след употреба на алкохол. Това се потвърждавало от показанията на св. М., която не оспорва, че Д. е употребил алкохол, но не е шофирал, а просто са стояли в колата. Моли за отмяна на оспорения съдебен акт. В с.з. не се явява и не изпраща представител.

Ответникът- Столична дирекция на вътрешните работи, отдел ПП, не изразява становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Прокурор Ц. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, XIII – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

По силата на препращащата норма на чл. 63 ал. 1 от ЗАНН жалбата е подадена в срока по чл.211 ал.1 от АПК, при спазване изискванията на АПК относно касационното обжалване, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу решение от категорията на чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което същата е допустима и следва да бъдат разгледана по същество.

Нарушението е извършено на 24.06.2018г., около 05:10 ч., В ГР. С., [улица]и се изразява в това, че С. С. Д. като водач на лек автомобил, марка „М.“, модел 200 ЦДИ, с рег. [рег.номер на МПС] , по [улица]от [улица]към [улица]управлява лекия автомобил с рег. [рег.номер на МПС] ,собственост на Л. Б. Д. при извършена проверка до бл. № 55, отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол Алкотест дреггер 7410+ № 0289, издаден му е талон за медицинско изследване № 0013088 за МБАЛ Св. А., като не е изпълнил предписанието за вземане на биологични проби за лабораторно изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта. Не носи контролния талон към СУМПС.

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която напълно се подкрепя от събраните доказателства. Проверена е валидността и законосъобразността на АУАН/НП, вкл. сроковете за издаване, компетентността на издателите, задължителните реквизити. Въз основа на правилно установената фактическа обстановка и анализ на доказателствата, СРС е стигнал до обоснован извод за наличие на извършеното нарушение. За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на задълбочено и подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН е посочена нормата, която е нарушена – чл.174, ал.3 ЗДвП, според която: „Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 2 години и

глоба 2000 лв.“.

От фактите по делото става ясно, че по време на извършената проверка на процесната дата 24.06.2018г., касаторът е направил отказ да бъде проверен с техническо средство, с което е осъществил първата хипотеза на съставомерното деяние, визирано в цитираната правна норма. В разпоредбата на чл.174, ал.3 от ЗДвП между двете предложения е използван съюзът „или“. Предвидено е да бъде санкциониран отказът на водача да му бъде извършен тест с техническо средство или неизпълнението на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта. В настоящия случай са реализирани и двете алтернативно предвидени хипотези на нормата, което е възможно. На водача е издаден талон за медицинско изследване за Св. А., копие от който е приложен по делото. Върху самият талон е положен собственоръчно подпис на касатора, което означава, че наказаното лице е било запознато със задължението си да се яви на медицински преглед. Изписано е също, че отказва проба с техн.средство. Видно от приложените доказателства по делото – лист за преглед на пациента № 22926 от 24.06.2018г., 06:15ч., Д. е отказал да даде кръв за алкохолна проба, което е удостоверил с подписа си. Поради това няма никакво съмнение за настоящия състав, че именно касатора е извършил от обективна страна посоченото в чл.174, ал.3, хипотеза втора, деяние.

Настоящият касационен състав счита за неоснователни твърденията относно допуснати съществени процесуални нарушения. Решението на СРС е поставено при пълно и всестранно изследване на всички обстоятелства от значение за случая. В процесния случай обстоятелствата по извършване на нарушението и неговият извършител не са спорни и обективната истина е разкрита, поради което не са налага провеждане на разследване и събиране на допълнителни доказателства. Правилно СРС не се е доверил изцяло на показанията на двамата свидетеля М., това, че произхождат от лице, което е заинтересовано от изхода на делото заради приятелската си или интимна връзка с касатора. От събраните и проверени свидетелски показания безспорно се доказва, че С. Д. е бил водач на автомобила по време на извършване на процесното нарушение. Съдът следва да посочи, че съобразно чл.189, ал.1 ЗДвП, актовете, с които се установяват нарушенията, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, а ал.2 гласи, че редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В този смисъл АУАН представлява годно доказателство относно извършването на нарушението и неговият извършител, с което съдът следва да се съобрази. Разумни доказателства, за да се приеме противното, не са били представени, като твърдението, че не е шофирал е с цел развиване на защитната теза на нарушителя. Възражения в АУАН не са били записани, такива не са постъпили и в срока по чл.44. ал. 1 ЗАНН.

По изложените съображения и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като правилно, следва да бъде оставено в

сила.

Водим от горното и на основание чл.221 ал.1 и ал.2 от АПК, Административен съд
София – град, XIII – ти касационен състав касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.10.2021г. на СРС, 13-ти състав, НО, постановено по
НАХД № 13915/2018г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: